

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998 Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998 N:o 1109—1113

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1109	Laki Korkeimmasta hallinto-oikeudesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta	3021
1110	Asetus kiinteistönmuodostamisasetuksen 81 §:n muuttamisesta	3022
1111	Asetus valtion talousarviosta annetun asetuksen muuttamisesta	3023
1112	Asetus vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta	3025
1113	Verohallituksen päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 1999	3030

N:o 1109

Laki

Korkeimmasta hallinto-oikeudesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Korkeimmasta hallinto-oikeudesta 22 päivänä heinäkuuta 1918 annetun lain (74/1918) 9 §, sellaisena kuin se on laissa 250/1996, seuraavasti:

9 §

Korkeimmassa hallinto-oikeudessa on esittelijöinä kansliapäällikkö sekä esittelijäneuvoksia, vanhempia hallintosihteereitä ja hallintosihteereitä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämän lain voimaan tullessa korkeimman hallinto-oikeuden nuoremman hallintosihteerin virkoihin vakinaisesti nimitetyt henkilöt siirtyvät ilman eri toimenpiteitä perustettaviin hallintosihteerin virkoihin.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Jussi Järventaus*

HE 171/1998
LaVM 12/1998
EV 141/1998

N:o 1110

Asetus**kiinteistönmuodostamisasetuksen 81 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Oikeusministerin esittelystä
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun kiinteistönmuodostamisasetuksen (1189/1996) 81 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 799/1997, seuraavasti:

81 §

Maaoyikeudet

— — — — —
 Maaoyikeuksien tuomiopiirit muodostuvat maanmittauslaitoksesta annetun lain 4 §:ssä (631/1993) ja maanmittaustoimistojen lukumäärästä, toimialueista ja hallintopaikoista annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (376/1998) säädetyn maanmittaustoimistojen toimialuejaon mukaisesti:

1) Etelä-Suomen maaoyikeuden tuomiopii-
 rinä Uudenmaan, Varsinais-Suomen, Pirkan-
 maan-Satakunnan ja Hämeen maanmittaus-
 toimistojen toimialueet;

2) Itä-Suomen maaoyikeuden tuomiopii-
 rinä Kaakkois-Suomen, Etelä-Savon, Pohjois-Sa-
 von, Pohjois-Karjalan ja Keski-Suomen
 maanmittaustoimistojen toimialueet;

3) Vaasan maaoyikeuden tuomiopii-
 rinä Pohjanmaan maanmittaustoimiston toimi-
 alue; sekä

4) Pohjois-Suomen maaoyikeuden tuo-
 miopii-
 rinä Pohjois-Pohjanmaan, Kainuun-
 Koillismaan ja Lapin maanmittaustoimisto-
 jen toimialueet.

— — — — —
 Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tam-
 mikuuta 1999.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Oikeusministeri *Jussi Järventausta*

N:o 1111

Asetus**valtion talousarviosta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Valtiovarainministerin esittelystä
muutetaan valtion talousarviosta 11 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1243/1992) 13 §:n 2 momentti, 42 c, 42 d ja 42 f §, 63 §:n 4 momentti ja 67 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 42 c, 42 d ja 42 f §, 63 §:n 4 momentti ja 67 §:n 2 momentti asetuksessa 600/1997, sekä
lisätään 3 §:ään uusi 3 momentti, 5 §:ään uusi 4 momentti, 13 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, seuraavasti:

3 §

— — — — —
 Jos valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 3 b §:n 1 momentissa tarkoitettua ylijäämää vastaavaa määrää otetaan talousarvion katteeksi, se esitetään talousarviossa osaston Lainat yhteydessä.

riön lausunto silloin, kun ministeriö päättää määrärahan käytöstä. Jos ministeriö ei tyydy valtiovarainministeriön lausuntoon eikä katso voivansa luopua asiasta, asia on saatettava valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnan käsiteltäväksi.
 — — — — —

5 §

— — — — —
 Jos valtion talousarviosta annetun lain 3 b §:n 2 momentissa tarkoitettua alijäämän katamista varten otetaan määräraha talousarvion, se luetaan talousarviossa muihin menoihin ja merkitään 4 §:ssä tarkoitettua ryhmittelyssä pääluokkaan Valtionvelka.

42 c §
 Talousarviokirjanpidossa talousarviomenot ja talousarviotulot kirjataan varainhoitovuoden talousarvion mukaisesti. Talousarviokirjanpidossa talousarviomenot ja talousarviotulot voidaan varainhoitovuoden kuluessa kirjata myös maksun perusteella.

13 §

— — — — —
 Jos ministeriön tarkoituksena on vahvistaa tilijaottelu valtion talousarviosta annetun lain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettua tapauksessa määrärahan käyttösuunnitelman kohtiin talousarviossa merkityistä markkamääristä poiketen, tilijaottelun vahvistamisesta on pyydettävä valtiovarainministeriön lausunto. Jos ministeriö ei tyydy valtiovarainministeriön lausuntoon eikä katso voivansa luopua asiasta, asia on saatettava valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnan käsiteltäväksi.

Hallinnonaloittain jakamattoman määrärahan käyttöön irrottamisesta asianomaisen ministeriön on pyydettävä valtiovarainministe-

42 d §
 Liikekirjanpidossa tuotannontekijöiden hankinnasta aiheutuvan menon kirjaamisperusteena on tuotannontekijän vastaanottaminen. Suoritteiden myynnistä saatavan tulon kirjaamisperusteena on liikekirjanpidossa suoritteiden luovuttaminen (suoriteperuste).

Liikekirjanpidossa muut kuin 1 momentissa tarkoitettut menot ja tulot kirjataan samoin kuin talousarviokirjanpidossa.

Liikekirjanpidossa menot ja tulot voidaan varainhoitovuoden kuluessa kirjata myös maksun perusteella (maksuperuste).

Jos kirjaukset tehdään liikekirjanpitoon maksuperusteen mukaan, velat ja saamiset on voitava jatkuvasti selvittää.

42 f §

Jos tuotannontekijän hankinnasta aiheutuneet menot ja suoritteiden myynnistä saatavat tulot on varainhoitovuoden kuluessa kirjattu liikekirjanpitoon maksuperusteen mukaan, kirjaukset on oikaistava ja täydennettävä ennen tilinpäätöksen laatimista suoriteperusteen mukaisiksi.

Jos muita kuin 1 momentissa tarkoitettuja menoja ja tuloja ei ole liikekirjanpidossa kirjattu talousarviokirjanpidon mukaisesti varainhoitovuoden kuluessa, kirjaukset liikekirjanpidossa on oikaistava ja täydennettävä ennen tilinpäätöksen laatimista noudattamaan varainhoitovuoden talousarviokirjanpitoa.

Jos talousarviokirjanpidossa talousarviomenoja ja talousarviotuloja ei ole varainhoitovuoden kuluessa kirjattu varainhoitovuoden talousarvion mukaisesti, kirjaukset talousarviokirjanpidossa on oikaistava ja täydennettävä ennen tilinpäätöksen laatimista noudattamaan varainhoitovuoden talousarviota.

63 §

Tilinpäätöksen allekirjoittaa tilivirastona toimivan viraston tai laitoksen päällikkö. Jos virastolla tai laitoksella, joka toimii tilivirastona, on johtokunta tai muu johtoelin, tämä hyväksyy ja allekirjoittaa tilinpäätöksen.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

67 §

Valtion talousarvion toteutumisen osoittava laskelma laaditaan valtion talousarviokirjanpidon pääkirjan perusteella. Laskelma sisältää osasto- ja pääluokkakokohtaisena esitetävän tulotilien ja menotilien vertailun valtion talousarvion ja valtion tilinpäätöksen välillä. Jos valtion talousarviosta annetun lain 3 b §:n 1 momentissa tarkoitettua ylijäämää vastaavaa määrää on otettu talousarvion katteeksi, määrä esitetään erillisenä eränä osastokohtaisen vertailun yhteydessä. Jos talousarvioon on otettu määräraha talousarviosta annetun lain 3 b §:n 2 momentissa tarkoitettua alijäämän kattamiseksi, määräraha esitetään laskelmassa erillisenä eränä pääluokkakokohtaisen vertailun yhteydessä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Asetuksen 42 c, 42 d ja 42 f §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran virastojen ja laitosten sekä valtion talousarvion ulkopuolella olevien valtion rahastojen vuoden 1998 kirjanpitoon sekä asetuksen 63 §:n 4 momenttia ensimmäisen kerran tilivirastojen vuoden 1998 tilinpäätökseen.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri Jouko Skinnari

N:o 1112

Asetus**vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta 2 päivänä elokuuta 1994 annetun lain (719/1994) 12 §:n 1 momentin ja 24 §:n 1 momentin sekä kuljettajantutkintotoiminnan järjestämisestä 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun lain (535/1998) 17 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain (719/1994) 12 §:ssä tarkoitettua vaarallisten aineiden kuljettamiseen tiellä oikeuttavasta ajoluvasta (*ADR-ajolupa*).

Ajo-oikeudesta säädetään tieliikennelain (267/1981) 5 luvussa ja ajokorttiasetuksessa (845/1990).

2 §

Kuljetus puolustusvoimien valvonnassa

Puolustusvoimien valvonnassa tapahtuvassa vaarallisten aineiden kuljetuksessa vaadittavasta ajoluvasta antaa säännökset puolustusasioissa toimivaltainen ministeriö.

3 §

Ulkomailla myönnetyn ajoluvan tunnistaminen

Suomi tunnustaa vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista tehtyyn eu-

rooppalaiseen sopimukseen (SopS 23/1979) liittyneissä muissa valtioissa ja Euroopan unionin jäsenvaltioissa asianmukaisesti myönnetyt ajoluvat.

4 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *ajoneuvolla* kaikenlaista tieliikenteeseen tarkoitettua, valmista tai keskeneräistä, vähintään nelipyöräistä moottoriajoneuvoa, jonka suurin sallittu rakenteellinen nopeus on yli 25 kilometriä tunnissa, ja liikennetraktoria sekä moottoriajoneuvon ja liikennetraktorin perävaunua, lukuun ottamatta kiskoilla kulkevaa ajoneuvoa, maatalous- ja metsätraktoria perävaunuineen sekä liikkuvaa konetta;

2) *kuljetusyksiköllä* moottoriajoneuvoa tai moottoriajoneuvon ja perävaunun yhdistelmää taikka liikennetraktoria tai liikennetraktorin ja perävaunun yhdistelmää;

3) *ministeriöllä* ministeriötä, jonka toimialaan kuuluu vaarallisten aineiden kuljetus;

4) *ajolupakokeen vastaanottajalla* palvelun tuottajaa, jonka kanssa Ajoneuvohallintokes-

kus on tehnyt kuljettajantutkintotoiminnan järjestämisestä annetussa laissa (535/1998) tarkoitetun sopimuksen ajolupakokeiden vastaanottamisesta, ajolupakoulutuksen valvonnasta ja ajolupien myöntämisestä.

Ajoneuvohallintokeskuksen ottaessa vastaan ajolupakokeita, valvoessa ajolupakoulutusta tai myöntäessä ajolupia siihen sovelletaan soveltuvin osin, mitä ajolupakokeen vastaanottajasta säädetään tässä asetuksessa.

5 §

Ajolupavaatimus

Vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia aineita tiellä kuljettavan ajoneuvon kuljettajalla tulee olla ajolupa, jos hän kuljettaa:

1) vaarallisia aineita ajoneuvossa, jossa kiinteän tai irrotettavan säiliön tilavuus on suurempi kuin 1 m³;

2) vaarallisia aineita monisäiliöajoneuvossa, jonka säiliöstön kokonaistilavuus on suurempi kuin 1 m³;

3) vaarallisia aineita säiliökontissa, joka on yksittäistilavuudeltaan suurempi kuin 3 m³;

4) muita vaarallisia aineita kuin räjähteitä tai radioaktiivisia aineita vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetun liikenneministeriön päätöksen (660/1997) liitteen B reunanumerossa 10 011 tarkoitettuja määriä (*vapaaraja*) suurempia määriä kuljetusyksikköä kohti ajoneuvon suurimman sallitun kokonaismassan ylittäessä 3,5 tonnia;

5) räjähteitä vapaarajaa suurempia määriä kuljetusyksikköä kohti riippumatta ajoneuvon suurimmasta sallitusta kokonaismassasta; taikka

6) ministeriön päätöksellä tarkemmin määriteltäviä radioaktiivisia aineita vapaarajaa suurempia määriä kuljetusyksikköä kohti riippumatta ajoneuvon suurimmasta sallitusta kokonaismassasta.

Edellä 1 momentista poiketen ajolupaa ei kuitenkaan tarvita ministeriön päätöksellä tarkemmin määriteltäviin vähäisiin kuljetuksiin.

6 §

Koulutuksen tarkoitus ja sisältö

ADR-ajolupaa varten annettavan koulutuksen tarkoituksena on antaa asianomaiselle henkilölle tiedot vaarallisten aineiden kulje-

tukseen liittyvistä riskeistä, perustiedot onnettomuustilanteiden välttämiseksi sekä tiedot onnettomuustilanteissa tarvittavista välttämättömistä toimenpiteistä henkilöiden, omaisuuden ja ympäristön suojaamiseksi sekä onnettomuuden vaikutusten rajoittamiseksi.

Koulutus jakaantuu peruskurssiin, säiliökurssiin, täydennyskurssiin sekä radioaktiivisia aineita koskevaan tiedostavaan koulutukseen. Koulutuksen tarkemmasta kurssi- jaosta sekä kurssien sisällöstä ja pituudesta säädetään ministeriön päätöksellä.

7 §

Koulutuksen antajat

Koulutusta ADR-ajolupaa varten saavat antaa vain Ajoneuvohallintokeskuksen hyväksymät yhteisöt. Ajoneuvohallintokeskus myöntää kirjallisesta hakemuksesta koulutusluvan, jos hakijalla katsotaan olevan edellytykset koulutuksen antamiseen.

Ajoneuvohallintokeskus hyväksyy koulutuksen antajan koulutuksesta vastaavan johtajan, jonka tulee olla asiantunteva sekä tosiasiallisesti johtaa ja valvoa luvanhaltijan koulutustoimintaa. Lisäksi koulutuksen antajalla tulee olla ministeriön antamalla säännösten mukainen yksityiskohtainen koulutusohjelma, toiminnan laajuuteen katsoen riittävä ja ammattitaitoinen opetushenkilöstö, tarkoituksenmukaiset toimitilat sekä tarvittavat opetusmateriaalit ja -välineet.

Ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä lupahakemuksesta ja luvan myöntämisen ehdoista.

8 §

Koulutuksen järjestäminen

Koulutuksen antajan tulee varmistaa, että opetushenkilöstöllä on hyvät tiedot vaarallisten aineiden kuljetusta koskevista säännöksistä ja määräyksistä sekä koulutusvaatimuksissa tapahtuvasta kehityksestä.

Koulutus tulee järjestää lupahakemuksen ja koulutukseen myönnetyn luvan mukaisesti. Jos koulutuksessa aiotaan poiketa lupahakemuksessa esitetystä koulutusohjelmasta tai muista hakemuksessa esitetyistä keskeisistä seikoista, muutoksiin on saatava Ajoneuvohallintokeskuksen suostumus.

9 §

Koulutuksen valvonta

Ajolupakokeen vastaanottajalla ja Ajoneuvohallintokeskuksella on oikeus olla seuraamassa opetusta.

Ajolupakokeen vastaanottajan on ilmoitettava Ajoneuvohallintokeskukselle koulutuksessa havaitsemistaan puutteista.

Ajneuvohallintokeskus antaa tarvittaessa ohjeet koulutuksen valvonnasta.

10 §

Koulutusluvan peruuttaminen

Ajneuvohallintokeskus voi peruuttaa koulutusluvan kokonaan tai määräajaksi, jos:

1) luvanhaltijalla ei ole enää edellytyksiä koulutuksen antamiseen;

2) koulutuksesta annettuja säännöksiä, määräyksiä tai lupaehtoja ei noudateta; taikka

3) opetusta ei muutoin hoideta asianmukaisesti.

11 §

Ajolupakokeeseen pääsemisen edellytykset

Ajolupakokeeseen pääsemisen edellytyksenä on, että hakija on osallistunut vaarallisten aineiden kuljettajan ajolupaa varten annettavaan koulutukseen.

12 §

Ajolupakoe

Jollei Ajoneuvohallintokeskus määrää toisin, ajolupakoe suoritetaan sen ajolupakokeen vastaanottajan toimialueella, jonka toimialueella henkilö on osallistunut koulutukseen tai jonka toimialueella hänen kotikuntalaissa (201/1994) tarkoitettu kotikuntansa on. Erityisestä syystä Ajoneuvohallintokeskus voi ottaa vastaan ajolupakokeen ulkoilla.

Kokeessa tutkittavan on osoitettava, että hänellä on vaarallisia aineita kuljettavien ajoneuvojen kuljettajan ammatissa vaadittavat tiedot ja taidot ja niistä kuljetuksista, joita koskevaan koulutukseen hän on koetta varten osallistunut.

Henkilö, joka on hylätty kokeessa, saa

osallistua kokeeseen uudelleen aikaisintaan kolmen vuorokauden kuluttua hylätystä kokeesta.

Ministeriö antaa tarkempia säännöksiä eri kursseihin perustuvista ajolupakokeista. Ajoneuvohallintokeskus laatii luettelon kokeissa käytettävistä kysymyksistä, ja se voi antaa ohjeita ministeriön antamien säännösten soveltamisesta.

13 §

Ajoluvan myöntäminen ja raukeaminen

ADR-ajolupaa tai sen muuttamista haetaan kirjallisesti siltä ajolupakokeen vastaanottajalta, jonka toimialueella ajolupakoe on suoritettu tai jonka toimialueella hakijan kotikunta on.

Ajolupa myönnetään hakijalle, joka on enintään kuusi kuukautta aikaisemmin hyväksyttävästi suorittanut ajolupakokeen ja jolla on auton ajo-oikeus. Jos ajolupakoe on suoritettu ammatillisessa oppilaitoksessa kuljettajan ammattiopetuksen yhteydessä, auton ajo-oikeutta edellytetään kuitenkin vasta ajolupaa luovutettaessa.

Ajolupa myönnetään olemaan voimassa enintään viisi vuotta myöntämispäivämäärästä tai viimeisestä uudistamispäivämäärästä.

Ajolupa raukeaa ja ajolupakokeen vastaanottaja voi hävittää myönnetyn ajoluvan, jos ajolupaa ei ole noudettu vuoden kuluessa ajoluvan hakemisesta. Ajoluvan raukeamisen jälkeen ajoluvan hakijan on esitettävä uudestaan selvitys ajoluvan myöntämisen edellytysten olemassaolosta.

14 §

Ajoluvan sisältö

Peruskurssin ja sitä vastaavan hyväksytyn kokeen perustella saa ADR-ajoluvan 5 §:n 1 momentin 4—6 kohdassa tarkoitettuihin kuljetuksiin.

Peruskurssin ja säiliökurssin sekä niitä vastaavan hyväksytyn kokeen perusteella saa ADR-ajoluvan 5 §:n 1 momentin 1—6 kohdassa tarkoitettuihin kuljetuksiin.

15 §

Ajoluvan muuttaminen

Ajolupakokeen vastaanottaja voi hakemuk-

sesta muuttaa ajolupaa, jos hakija täyttää ajoluvan myöntämiseksi asetetut vaatimukset. Muutettu ADR-ajolupa saadaan merkitä olemaan voimassa enintään viisi vuotta alkuperäisen ajoluvan myöntämispäivästä tai sen viimeisestä uudistamispäivästä.

16 §

Ajoluvan uudistaminen

ADR-ajoluvan voimassaoloaika voidaan jatkaa enintään viidellä vuodella, jos hakija täyttää ajoluvan myöntämiseksi asetetut vaatimukset sekä on osallistunut aikaisintaan ajoluvan voimassaoloajan päättymistä edeltävän 12 kuukauden aikana täydennyskurssille ja suorittanut hyväksytysti sitä vastaavan kokeen.

17 §

Ajoluvan peruuttaminen

Poliisi tai Ajoneuvohallintokeskus voi peruuttaa ajoluvan määräajaksi tai toistaiseksi, jos sen haltija ei enää täytä ajoluvan saamisen edellytyksiä tai jos häntä ei henkilökohtaisten ominaisuuksiensa takia voida pitää sopivana kuljettamaan vaarallisia aineita. Ennen ajoluvan palauttamista poliisi tai Ajoneuvohallintokeskus voi määrätä ajoluvan haltijan osallistumaan täydennyskurssille tai ajolupakokeeseen.

Jos ajoluvan haltija määrätään ajokieltoon tai väliaikaiseen ajokieltoon, poliisin on otettava myös ajolupa haltuunsa siksi ajaksi, jonka ajoluvan haltija on ajokiellossa tai väliaikaisessa ajokiellossa. Poliisin on ilmoitettava ajoluvan haltuunotosta, palauttamisesta ja peruuttamisesta Ajoneuvohallintokeskukselle.

18 §

Ajoluvan kaksoiskappale

Jos ajolupa on kadonnut, tuhoutunut tai anastettu taikka ajoluvan tiedot ovat muuttuneet, luvanhaltijan on haettava ajoluvan kaksoiskappaletta siltä ajolupakokeen vastaanottajalta, jonka toimialueella ajolupakoe on suoritettu tai jonka toimialueella hakijan kotikunta on. Hakemukseen on liitettävä ajolupa, jos se on tallella, taikka selvitys ajoluvan katoamisesta tai tuhoutumisesta. Kak-

soiskappaleen luovuttamisesta on ilmoitettava Ajoneuvohallintokeskukselle.

19 §

Ajoluparekisteri

Ajolupakokeen vastaanottaja ilmoittaa myönnetystä ajoluvasta Ajoneuvohallintokeskukselle ja luvanhaltijan kotikunnan poliisille.

Ajolupaa koskevat tiedot talletetaan ajokorttirekisteriin. Rekisteriin merkitään ajoluvan myöntäminen, luovuttaminen, haltuunotto ja peruuttaminen sekä ajoluvan numero, voimassaoloaika ja laajuus.

20 §

Ajoluvan malli

ADR-ajolupa on väritään oranssi, ja se kirjoitetaan suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi. Ajolupa on vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetun liikenneministeriön päätöksen liitteen B lisäyksen B.6 mallin mukainen.

21 §

Velvollisuus ajoluvan esittämiseen

Ajolupa on pidettävä ajon aikana mukana, ja se on vaadittaessa esitettävä poliisille tai muulle liikenteen valvojalle sekä tullilaitoksen ja rajavartiolaitoksen virkamiehelle heidän valvoessaan vaarallisten aineiden tiekuljetuksia.

22 §

Poikkeukset pelastus- ja poliisitehtävissä

Kiireellisissä pelastustehtävissä toimittaessa saa tämän asetuksen säännöksistä poiketa, jos säännösten noudattaminen aiheuttaisi haittaa pelastustoiminnalle.

Poliisimies voi kuljettaa 1 luokkaan kuuluvia vaarallisia aineita erityisestä syystä poliisin tehtävissä ilman asianmukaista ajolupaa, jos hänellä on turvallisen kuljetuksen edellyttämä ammattitaito ja kuljetuksen turvallisuudesta muutoinkin huolehditaan.

23 §

*Oikaisu ja päätöksen
täytäntöönpanokelpoisuus*

Oikaisun hakemisesta ajolupakokeen vastaanottajan tämän asetuksen nojalla tekemään päätökseen on voimassa, mitä kuljettajantutkintotoiminnan järjestämisestä annetun lain 14 §:ssä säädetään.

Tämän asetuksen nojalla annettu päätös voidaan panna täytäntöön oikaisuvaatimuksen estämättä.

24 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tällä asetuksella kumotaan vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta 19 päivänä huhtikuuta 1991 annettu asetus (724/1991) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantumista voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

25 §

Siirtymäsäännökset

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevat koulutusluvut ovat sellaisinaan voimassa luvassa määrätyn ajan.

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevan, ennen 1 päivää tammikuuta 1995 myönnetyn VAK-ajoluvan voimassaolosta säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain 26 §:ssä. Muu tämän asetuksen

voimaan tullessa voimassa oleva VAK- tai ADR-ajolupa on sellaisenaan voimassa luvassa määrätyn ajan.

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevan räjähdystarvikkeiden kappaletavarakuljetuksiin tai muihin kappaletavarakuljetuksiin oikeuttavan, ennen 1 päivää tammikuuta 1995 myönnetyn ajoluvan voi uudistaa ja muuttaa 5 §:n 1 momentin 4—6 kohdassa tarkoitettuihin kuljetuksiin oikeuttavaksi ADR-ajoluvaksi ajoluvan uudistamista koskevien tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevan räjähdystarvikkeiden kappaletavarakuljetuksiin tai muihin kappaletavarakuljetuksiin oikeuttavan, ennen 1 päivää tammikuuta 1995 myönnetyn ajoluvan voi uudistaa ja muuttaa 5 §:n 1 momentin 1—6 kohdassa tarkoitettuihin kuljetuksiin oikeuttavaksi ADR-ajoluvaksi suorittamalla täydennyskurssin ja säiliökurssin sekä niitä vastaavan ajolupakokeen.

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevan säiliökuljetuksiin tai 1 a ja 1 b luokkaan kuuluvien yli tuhannen kilon räjähdystarvikkeiden kuljetuksiin oikeuttavan, ennen 1 päivää tammikuuta 1995 myönnetyn ajoluvan voi uudistaa ja muuttaa 5 §:n 1 momentin 1—6 kohdassa tarkoitettuihin kuljetuksiin oikeuttavaksi ADR-ajoluvaksi ajoluvan uudistamista koskevien tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevan, muun kuin 3—5 momentissa tarkoitettun VAK-ajoluvan voi uudistaa ja muuttaa ADR-ajoluvaksi ajoluvan uudistamista koskevien tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 1113

Verohallituksen päätös**verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 1999**

Annettu Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 1998

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla määrännyt:

1 §

Vuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työnteke mispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työnteke mispaikalle.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työnteke mispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työnteke mispaikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työnteke mispaikan välistä matkaa vain 6, 7 ja 8 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 13 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työnteke mispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

5 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

6 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipuista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

7 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

8 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

kulkuneuvo	korvauksen enimmäismäärä
auto	199 penniä kilometriltä, jota korotetaan — 17 penniä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä — 36 penniä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä — 75 penniä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan kuljettamista autoon kiinnitettynä

kulkuneuvo

korvauksen enimmäismäärä

— 5 penniä kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri
— 5 penniä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa

— 18 penniä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta

moottorivene	205 penniä kilometriltä
moottorikelkka	132 penniä kilometriltä
moottoripyörä	133 penniä kilometriltä
moottoripolku- pyörä	77 penniä kilometriltä
muu kulkuneuvo	41 penniä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 5 penniä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallituksen luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 50 penniä kilometriltä.

9 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

10 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työntekemispaikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työntekemispaikan on lisäksi oltava yli 5

kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

11 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

työmatkan kesto aika	päivärahan enimmäismäärä
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	69,—
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	154,—
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
— vähintään 2 tunnilla	69,—
— yli 6 tunnilla	154,—

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

12 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä
Afganistan	250,—
Alankomaat	350,—
Alankomaiden Antillit	300,—
Albania	205,—
Algeria	250,—
Andorra	220,—
Angola	400,—
Antigua ja Barbuda	320,—
Arabiemiirikunnat	360,—
Argentiina	380,—
Armenia	225,—
Aruba	230,—
Australia	330,—
Azerbaidzan	310,—
Azorit	175,—
Bahama	280,—
Bahrain	270,—
Bangladesh	210,—
Barbados	330,—
Belgia	350,—
Belize	190,—

Maa tai alue

Päivärahan enimmäismäärä

Benin	250,—
Bermuda	280,—
Bhutan	130,—
Bolivia	160,—
Bosnia-Hertsegovina	260,—
Botswana	180,—
Brasilia	340,—
Sao Paulo	380,—
Brunei	230,—
Bulgaria	200,—
Burkina Faso	200,—
Burundi	180,—
Chile	260,—
Costa Rica	230,—
Djibouti	200,—
Dominica	280,—
Dominikaaninen tasavalta	310,—
Ecuador	220,—
Egypti	260,—
El Salvador	220,—
Eritrea	150,—
Espanja	350,—
Etelä-Afrikka	200,—
Etiopia	160,—
Fidzi	260,—
Filippiinit	260,—
Färsaaret	300,—
Gabon	290,—
Gambia	200,—
Georgia	270,—
Ghana	200,—
Grenada	280,—
Grönlanti	300,—
Guadeloupe	280,—
Guatemala	170,—
Guinea	260,—
Guinea-Bissau	170,—
Guyana	180,—
Haiti	230,—
Honduras	180,—
Hongkong	400,—
Indonesia	250,—
Intia	190,—
Irak	260,—
Iran	200,—
Irlanti	320,—
Islanti	355,—
Iso-Britannia	340,—
Israel	360,—
Italia	350,—
Itävalta	350,—

Maa tai alue	Päivärahan enimmäis- määrä	Maa tai alue	Päivärahan enimmäis- määrä
Jamaika	210,—	Mikronesia	180,—
Japani	540,—	Moldova	190,—
Jemen	240,—	Monaco	330,—
Jordania	230,—	Mongolia	200,—
Jugoslavia	250,—	Mosambik	210,—
Kambodzha	200,—	Myanmar (Burma)	250,—
Kamerun	180,—	Namibia	170,—
Kanada	280,—	Neitsytsaaret (USA)	195,—
Kanarian saaret	270,—	Nepal	180,—
Kap Verde	180,—	Nicaragua	230,—
Kazakstan	320,—	Niger	170,—
Kenia	240,—	Nigeria	220,—
Keski-Afrikan tasavalta	225,—	Norja	360,—
Kiina	360,—	Norsunluurannikko	310,—
Kirgisia	280,—	Oman	320,—
Kolumbia	220,—	Pakistan	150,—
Komorit	220,—	Panama	260,—
Kongo-Brazzaville	270,—	Papua-Uusi Guinea	220,—
Kongo-Kinshasa (ent. Zaire)	250,—	Paraguay	190,—
Korean kansantasavalta (Pohj.-Korea)	220,—	Peru	270,—
Korean tasavalta (Etelä-Korea) ...	340,—	Portugali	300,—
Kreikka	280,—	Puerto Rico	280,—
Kroatia	330,—	Puola	260,—
Kuuba	250,—	Qatar	270,—
Kuwait	340,—	Ranska	360,—
Kypros	220,—	Romania	240,—
Laos	160,—	Ruanda	230,—
Latvia	250,—	Ruotsi	330,—
Lesotho	160,—	Saint Kitts ja Nevis	290,—
Libanon	310,—	Saint Lucia	270,—
Liberia	250,—	Saint Vincent ja Grenadiinit	260,—
Libya	330,—	Saksa	340,—
Liechtenstein	340,—	Salomonsaaret	130,—
Liettua	230,—	Sambia	210,—
Luxemburg	350,—	Samoa	195,—
Macao	300,—	San Marino	250,—
Madagaskar	150,—	Sao Tome ja Principe	245,—
Madeira	195,—	Saudi-Arabia	360,—
Makedonia	220,—	Senegal	210,—
Malawi	180,—	Seychellit	320,—
Malediivit	170,—	Sierra Leone	160,—
Malesia	210,—	Singapore	320,—
Mali	170,—	Slovakia	200,—
Malta	290,—	Slovenia	230,—
Marokko	290,—	Somalia	150,—
Marshallinsaaret	150,—	Sri Lanka	150,—
Martinique	285,—	Sudan	180,—
Mauritania	170,—	Surinam	180,—
Mauritius	170,—	Sveitsi	360,—
Meksiko	240,—	Swazimaa	150,—
		Syyria	270,—

Maa tai alue	Päivärahan enimmäis- määrä
Tadzikistan	230,—
Taiwan	290,—
Tansania	250,—
Tanska	350,—
Thaimaa	250,—
Togo	230,—
Tonga	230,—
Trinidad ja Tobago	210,—
Tshekki	250,—
Tunisia	240,—
Turkki	250,—
Istanbul	290,—
Turkmenia	280,—
Uganda	160,—
Ukraina	310,—
Unkari	290,—
Uruguay	210,—
Uusi-Seelanti	300,—
Uzbekistan	280,—
Valkovenäjä	320,—
Vanuatu	150,—
Venezuela	280,—
Venäjä	280,—
Moskova	360,—
Pietari	340,—
Vietnam	225,—
Viro	230,—
Yhdysvallat	350,—
Zimbabwe	180,—
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	200,—

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdetessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä

laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 11 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja markkamäärien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä olleen kahta ilmaista ateriala.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 11 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 94 markkaa.

13 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 38,50 markkaa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 77,00 markkaa.

14 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

15 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00 — 07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä

palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 30 markkaa.

16 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saavil-

Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 1998

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

le verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

17 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 1999.

Ylitarkastaja Anneli Nuoritalo

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1109—1113, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1998